

Seks og tredivte Møde.

Torsdagen den 7de December 1893, Kl. 1.

Formanden (Høgsbro): Ved Folketingsmændene for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) er modtaget et Andragende fra forhenværende Sergent S. P. Jensen af København om Invalideforsørgelse. Andragendet vil blive tilfattet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Amtsrepartitionsfondene.

J. C. Christensen: Der er et gammelt Ord, som siger, at Tiderne skifte, og Gud ske Lov, at de skifte. Det Ord har jeg ikke kunnet undgaa at tænke paa i den sidste Tid. De Herrer vide jo, at i 1890 stillede Berg og Meningsfæller et Forslag her i Tinget om Skattelettelse, og det Forslag gik da ud paa, at Halvdelen af Land- og Vigningskatten, Gammelkatten og Bygningskatten skulde tilbagebetales Kommunerne, og at Halvdelen af Brændevinskattens Nettoindtægt skulde overlades til de fattiges Kasse rundt om i Landet og fordeles efter Indbyggertallet. Da det Forslag fremkom, laante man det ikke Dre i det høje Ting. Man modtog det køligt fra Flertallets Side, Flertallet vendte det bøde Dre til. Nu ere Tiderne skiftede, nu kan Flertallet høre derpaa. Det er ikke os, det er ikke Mindretallet, som har bragt Flertallet til den Erkendelse og bragt det til at høre, det er Agravterne, det er Agravforeningens første Frugter, det er en Rendsgerning, som har vist sig, efter at Agravterne have begyndt at arbejde, at Flertallet er blevet lydhyrt lige over for Nedsættelse af Skatter. Det viste sig meget hurtigt, efter at Samlingen var begyndt i Nar, idet vi meget snart fik et Forslag om Skattelettelse, om Frafaldelse om Skatter. Ganste vist blev det sagt, at det ikke var Agravernes Skyld, at Forslaget fremkom; men saa længe

det Forslag var til Behandling, have vi ikke haft en eneste Behandling af det, uden at Agravterne ere nævnte og det flere Gange. Da det Forslag fremkom om Frafaldelse af Skatter, sluttede vi os dertil fra den Side, hvortil jeg hører, fordi vi erkendte, at det var den rigtige Retning: Nedsættelse og Nedgang i Skatter. Vi sluttede os dertil, vi kunde ganske vist have ønsket, at Forslaget var gaaet i en noget anden Retning, for saa vidt vi ønskede, at Pengene maatte gaa til Kommunerne; men da vi erkendte, at Forslaget gik i rigtig Retning, stemte vi derfor. Vi stemte ganske vist ikke efter Ordføreren's Motivering, vi rystede paa Hovedet, naar vi hørte en Motivering som den, at det Forslag var en Prøveballon, idet vi ogsaa vilde forbavses meget, om en af Forslagsstillerne til dette Forslag vilde sige om dette Forslag, at det er den rigtige Ballon, som kommer efter Prøveballonen. En saadan Motivering vilde vi heller ikke kunne gaa ind paa her. Jeg har undertiden læst i Røgebøger — jeg læser i Røgebøger, naar jeg ikke har andet at bestille — der er en Sætning, jeg tit har truffet i saadanne Bøger, det er: Det samme paa en anden Maade. Jeg kan ikke undgaa at komme til at tænke paa den Sætning, naar jeg ser det foreliggende Forslag. Dette Forslag er virkelig det samme Forslag, som vi tidligere have set her i Tinget, og som blev sendt op i det andet Ting, og som der fik saa kraft en Skæbne — det er kun paa en anden Maade. Forskellen er, at her skulle Skattenedsættelserne finde Sted gennem Amtsrepartitionsfonden, men i Virkeligheden er det Hartkornbrugerne, som saa Nedsættelse i deres Skatter i Forhold til Størrelsen af deres Hartkorn. Forskellen er endvidere den, at medens man i det forrige Forslag nøjedes med: en Gang for alle — siger man her: indtil videre, det kan godt være for flere Nar, at man forlanger disse Nedsættelser her. Men lige som vi forrige Gang erkendte, at det Forslag, som da var fremme, gik i den rigtige Retning, nemlig i Retning af at forlange en Nedgang i Skatterne, saaledes erkende vi ogsaa nu fra vor Side, at dette Forslag gaar i den rigtige Retning, idet det forlanger Nedgang i Skatter, og det ere vi — ikke mindst under det nuværende Regimenterne — særdeles fornøjede med og kunne slutte os til. Jeg vil endvidere sige, at det, at man har forlangt, at Nedsættelsen skal finde Sted gennem Amtsrepartitionsfonden, er saa meget mere en Fordel, som der næppe er noget Sted, hvor Hartkornskattens Uretfærdighed træder saa grelt frem som netop ved Amtsrepartitionsfonden, idet en stor Part